

Η Κυριακή του Πάσχα στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερα και πιο ελπιδοφόρα ιαχή από τον ύμνο του Χριστός Ανέστη. Ο Κύριός μας αναστήθηκε από τους νεκρούς και επλήρωσε χαράς τα σύμπαντα. Ανέστη εκ νεκρών και το φως της θεότητας γέμισε χαρά τις καρδιές και τις διάνοιες των ανθρώπων. Κατήργησε τη δύναμη του εχθρού, του διαβόλου, και έτσι παύουμε να είμαστε εχθροί οι άνθρωποι μεταξύ μας, αρκεί να μην επιτρέπουμε στο κακό να κυριαρχεί στις καρδιές μας. Αν σήμερα υπάρχουν πόλεμοι, αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε επιτρέψει στο φως της αγάπης και της ειρήνης της Αναστάσεως του Κυρίου να είναι αυτό που κατοικεί στις καρδιές μας και γι' αυτό οι άνθρωποι κρατάμε έχθρες. Στην πατρίδα μας όμως έχουμε διαφορετικά βιώματα, αληθινής αγάπης, αληθινής συγγνώμης, ευγνωμοσύνης προς τον Θεό και γνήσιας σχέσης με τον κάθε άνθρωπο.

Γι' αυτό και η Ανάσταση είναι η παράδοση και η ζωή μας».

Αυτά επεσήμανε σε σύντομο χαιρετισμό του προς τους πιστούς ο Μητροπολίτης **Κερκύρας**, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος στο πέρας της Πασχαλινής Θείας Λειτουργίας, η οποία τελέστηκε κατά την κερκυραϊκή παράδοση το πρωί της **Κυριακής του Πάσχα** στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης.

Προηγήθηκε η λιτάνευση της ιεράς εικόνας της Αναστάσεως, όπως έγινε και σε όλες τις εκκλησίες της παλαιάς πόλης, με την συμμετοχή πλήθους πιστών.

Αυτή η περιφορά, με την συνοδεία φιλαρμονικών και με τα λάβαρα του κάθε ναού, αποτελεί την ιδιαιτερότητα και την μοναδικότητα του κερκυραϊκού Πάσχα, το οποίο και φέτος παρακολούθησε πλήθος επισκεπτών από διάφορα μέρη της Ελλάδος, αλλά και προσκυνητές από τη Σερβία, τη Γεωργία, τη Ρουμανία και αλλού.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νεκτάριος επισκέφθηκε το Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων της Ιεράς Μητροπόλεως «Η ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ», όπου αντάλλαξε ευχές με το διευθυντή π. Ιουστίνο Κωνσταντά, το προσωπικό και τους τροφίμους.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ Κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

“Οἱ ἄνθρωποι καταδικάσαμε τόν Θεό σέ θάνατο. Ὁ Θεός ὅμως, διά τῆς Ἀναστάσεώς Του, μᾶς καταδικάζει σε ἀθανασία. Γιά τά χτυπήματα, μᾶς ἀνταποδίδει τούς ἐναγκαλισμούς. Γιά τίς βρισιές, τίς εὐλογίες. Γιά τόν θάνατο, τήν ἀθανασία. Ποτέ δέν δείξαμε οἱ ἄνθρωποι τόσο μῖσος πρὸς τόν Θεό, ὅσο ὅταν Τόν σταυρώσαμε. Καί ποτέ δέν ἔδειξε ὁ Θεός τόση ἀγάπη πρὸς τούς ἀνθρώπους, ὅση ὅταν ἀναστήθηκε. Οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν νά καταστήσουν τόν Θεό θνητό, ἀλλά ὁ Θεός, διά τῆς Ἀναστάσεώς Του, κατέστησε τούς ἀνθρώπους ἀθάνατους. Δέν ὑπάρχει πλέον θάνατος. Μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνθρώπινη φύση ὁδηγήθηκε τελεσίδικα στήν ὁδὸ τῆς ἀθανασίας καί ζεῖ αἰώνια”.

Τά λόγια αὐτά ενός συγχρόνου θεολόγου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, μᾶς δείχνουν ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας εἶναι τὸ κορυφαῖο γεγονός τῆς Ἰστορίας τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀναστημένος Χριστός δέν ἀφήνει μόνο κενό τὸ μνημεῖο τῆς ταφῆς Του. Ἀνοίγει τὴν ἀνθρώπινη καρδιά καὶ τὴν κάνει νὰ ἀφήνει πίσω, ἐφόσον ὑπάρχει ἡ πίστη, τὸ βάρος τῆς ματαιότητος καὶ τοῦ φόβου. Τὴν ὀδηγεῖ ἀπὸ τὴν φθορὰ πρὸς τὴν ἀφθαρσία, ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση πρὸς τὴν κοινωνία. Καὶ ἀλλάζει τὴν πορεία τοῦ κόσμου, μολονότι οἱ ἄνθρωποι ἐξακολουθοῦμε νὰ ἀπορρίπτουμε τὸν Θεό εἴτε μὲ τὴν ἀπιστία εἴτε μὲ τὴν ἀδιαφορία μας. Ἐξακολουθοῦμε νὰ ἀγνοοῦμε τὰ δῶρα τῆς εἰρήνης, τῆς συμφιλιώσεως, τῆς ἐνότητας, τῆς ἀγάπης πού μᾶς ἔδωσε καὶ νὰ ἐπιλέγουμε τὴν κατάρα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ ἄλλου, τὴν πρόταξη ἐνός δικαιωτισμοῦ πού μᾶς κάνει νὰ θεωροῦμε τὸν πλησίον μας εἴτε ἐχθρό εἴτε ἄξιο μόνο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων μας. Ἐξακολουθοῦμε νὰ φοβόμαστε τὸν θάνατο καὶ νὰ κλείνουμε τὰ μάτια στὴν Ἀνάσταση, παραδομένοι σὲ ἕναν τεχνοκρατικό μηδενισμό, μὲ τὸν ὁποῖο φιμώνουμε τὴ συνείδησή μας, γιὰ νὰ περάσουμε καλά, χωρὶς νὰ βλέπουμε ὅτι ὁ θάνατος δέν εἶναι τὸ τέλος τῆς ὑπάρξεώς μας, ἀλλὰ τὸ Πάσχα, τὸ πέρασμα στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ κοινωνία μὲ τὸν Χριστό.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία δέν θὰ πάψει νὰ μᾶς προτρέπει, μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴν παράδοσή της, νὰ καταστήσουμε τὴν Ἀνάσταση τὸ κορυφαῖο γεγονός καὶ τῆς δικῆς μας, τῆς προσωπικῆς μας ἱστορίας. Νὰ ἀναστηθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸ κακό διὰ τῆς μετανοίας. Νὰ ἀναστηθοῦμε ἀπὸ τὴν διχόνοια διὰ τῆς συγχωρήσεως. Νὰ ἀναστηθοῦμε ἀπὸ τὸ πάθος τῆς αὐτοθεώσεως διὰ τῆς ταπεινώσεως. Νὰ ἀναστηθοῦμε ἀπὸ τὴν ματαιότητα τῆς ἐπικρατήσεως εἰς βάρος τῶν ἄλλων διὰ τοῦ πολέμου, τῶν ὅπλων, τῆς χρήσεως τῆς τεχνολογίας πρὸς ὑποδούλωση, διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, τῆς ψυχῆς δηλαδή πού δέν κλείνεται στὰ παρόντα, ἀλλὰ ἐλπίζει στὰ αἰώνια. Διὰ τῆς εἰρηνικῆς καρδιᾶς, πού δέν ζητᾷ τὴν ἐπικράτηση, ἀλλὰ τὴ συνύπαρξη. Διὰ τῆς ἀληθείας, πού μόνο τὸ Ἀνέσπερο Φῶς τοῦ Χριστοῦ προσφέρει, δοκιμασμένο στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων, τῶν γνησίων φίλων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄχι οἱ ψεύτικες ὑποσχέσεις ἐνός κόσμου πού δέν μπορεῖ νὰ καταλάβει ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ὑπερηφάνεια καὶ ἀλαζονεὶα ἔχουν τέλος.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς ξαναδίνει τὸν ἀληθινὸ προσορισμό μας. Οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε πλασμένοι «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» (Γεν. 1,26). Ἡ ἀξία μας δέν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ χρησιμότητα, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀπόδοση, οὔτε ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ μας θέση καὶ ἐπιφάνεια, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ κατὰ πόσον μποροῦμε νὰ πιστέψουμε στὸν Χριστό καὶ νὰ ζήσουμε τὴ ζωὴ πού ὁ ἴδιος μᾶς προσφέρει μέσα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Εὐαγγέλιό Του. Νὰ νικήσουμε κάθε τι πού ἔχει σχέση μὲ τὸν θάνατο, δηλαδή τὴν ἀδικία, τὸν φόβο, τὸ ἄγχος, τὸ ψέμα, τὴ βία, τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ συνανθρώπου. Ἡ Ἀνάσταση μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μία βιολογικὴ ὑπαρξη, πού

νικιέται από τόν χρόνο. Είναι πρόσωπο πού γιά χάρη του ό Θεός ξγινε άνθρωπος, σταυρώθηκε, αναστήθηκε καί μᾶς περιμένει στή βασιλεία Του, τήν όποία προγευόμαστε στήν Ἐκκλησία.

Αὐτή τή συγκλονιστική στιγμή, πού ξορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ὄχι ὡς ἔθιμο, ἀλλά ὡς γεγονός, ὡς παρόν καί μέλλον πού μᾶς περιμένει, ἄς θυμηθοῦμε τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: “οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἄλλες οὐράνιες δυνάμεις οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα οὔτε κάτι ἄλλο εἶτε στόν οὐρανό εἶτε στόν ἄδη οὔτε κανένα ἄλλο δημιούργημα θά μπορέσουν ποτέ νά μᾶς χωρίσουν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς, ὅπως αὐτή φανερώθηκε στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ”(Ρωμ. 8, 38-39). Ἄς μοιραστοῦμε λοιπόν τή χαρά, ἄς γίνουμε μάρτυρες τοῦ Ἀναστημένου Θεοῦ μας μέ ἐλεήμονα καρδιά, μέ συγχώρηση, μέ ἀλήθεια, μέ ἐλπίδα, μέ ἀνάταση ψυχῆς, ἀγκαλιάζοντας τόν κάθε συνάνθρωπο, προσευχόμενοι γιά τήν εἰρήνη τοῦ σύμπαντος κόσμου, κοινωνώντας Τον στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, πού εἶναι ἡ συνεχῆς βίωση τοῦ Πάσχα, προσπαθώντας νά κρατήσουμε τήν πίστη ὡς τήν τελική μας ἐλπίδα! Καί Ἐκεῖνος θά εἶναι μαζί μας “ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας, ὡς τή συντέλεια τοῦ κόσμου” (Ματθ. 28, 20), ὡς ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής μας!

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Κάθε εὐλογία, ἀδελφοί, καί σέ σᾶς καί στίς οἰκογένειές σας!

+ Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ